

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780–1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

B. R. E. F. ifrån Fru Gustawa Eleonora Lindahl till Kgl. Bibliotekarien
C. L. Gjörwell; dat. Norrköping den 26 Dec. 1791.

55.

Innehåll:

Gladje-betyggesse öfver Systerens Bröllop, och andra Fortroligheter.

Min äldra bästa Söta Far.

Jag tackar af ömaste hjerta för alla de vackra Brevet, min
Söta Far varit så gracieus och skrifvit min Lilla Lindahl och mig till.
Men var ej aldeles ond på mig, som ej besvarat så mycket om Godhet.
Jro aldrig at det är af förfummelse, af et mindre varmt hjerta; ack
nej tusen presanta Occupationer ha vägrat mig et så kärvt för,
tagande, som både min Skyldighet, och äfven för mit hjerta varit
mig det gladafta.

Jag önskar nu med lika ömt hjerta mina bästa Föräldrar
den fallaste Julehelg! och Gud vet at denna önskan gjutes ifrån
det mäst välmenande hjerta. - Ja, måtte mina goda Föräldrar
fira många många julor med hälsa, med lugn och med all
Sähet! Jag skal då förnöjas, at höra mina Vålsignelser's Lutkan
vara anhörde af den Allmägt, som visst skal beströ en äldrig
Faders gråa Hufvud med Blomster -

Ack min Lilla Söta Far! Denna Jul-aften är visst dyrbar,
så denne Jag förenat de dygdigaste, de bästa Hjertan. - Jag önskar
at min Lilla Söta Syster Louise, tillika med sin älskansvände
Charles, skulle höra alla de öma Vålsignelser, som med darrande
läppar och tärefulla ögon af oss alla önskaades lycka. - Jag
voret ännu, då jag påminner mig, huru min gamle Estimable
Svårfar torkade Vålsignelser's tår ur sina ögon - han darrade
och tog vinglasat och sade: Gud vålsigne dem! - Sedan våls
signade vi mina Söta Föräldrar samt min Lilla Charles
i en ny Skål; i mit hjerta gör jag det så länge jag lever.

Väger jag supplicera om en öm anhållan, om samma Bön
jag i det lilla sista P. S. bad ödmjukt om? - Ack! det är at få
Söta Fars och mors Silhouetter - neka ej en begäran, som är så
billig - Jag kan ej vara rätt glad för - Ack efter Helgen, då allt
blir stilla och mera lugnt, väger jag då få köpas ut min
Söta

Öfver-
Gjörwelliana

Söta Far tänker på en liten Stafva? - Då jag ej är så lycklig,
at se själfva de söta Originalerne, är jag då ej värd at se deras
Skuggor? Nog vet jag at Söta Fars godhet ger mig et glädt bifall
men lilla Söte tror huru går det! Dock jag lutar på min Söta Fars
goda persuasions-gofra; jag vil höryras och vara nöjd. -
Älla Cousin tänker jag också komma på som Paulus på de Corinther:
ty det skal oändeligen förnöja mig, at se mig äga en Grouppe af
de bästa Vänner jag äger. Vet min lilla Söta Far, at jag varit så
lycklig, at få et charmant och vackert Brof af Somprostern, älsk
tillika med en Vers, som Cousin Adolf skref på min Namnsdag
i Sommars; så länge här samma Vers varit i Ånköping.

Jag skal äfven berätta, at jag varit på Spectacle här i Norrköping;
men Gud väi för Decorationerne! de bestodo uti Tobaks-stänger;
och Theatern var en Fortskada, som jag har at tacka för at jag nu
äger en terrible Shame.

Sit nu ingående Nyu år får jag med barnslig undergifvenhet
önska mina bästa Föräldrar all välsignelse, som af et ömt hjerta
kun önskas! Ja, gifve Gud, at mina söta Föräldrar måtte öfver-
lefa många år med all möjlig glädje!

Ack Söta Far! ej är jag fallen at melera mig med Politik; men
hvad skall man tänka? När talas öfveralt om Riksdag: hvad mätte
det vil betyda? - Jag fruktar -

Jag får nu innesluta mig i mina öma Föräldrars gracieusa
ätanka, samt framhårdar till Doden.

en liten tacksam och lydlig
Stava Eleonora Lindahl

P. S. Min lilla Man ber mig oändeligen hjälpa. Han ber
om sin Vårdnad till Söta Far och mor.

Bilagor?

Bilagor:

1. Brevet från Fru Lindahl till sin Söta Mor, Fru Brita
Eleonora Gjørwell; dat. Norrköping d. 13 Dec. 1791.

Min lilla äldrabästa Söta Mor:

Förlåt at jag vågar komma med litet Lappri, som ej äger
annat värde, än at det gifves af et ömt och välmenande hjerta;
och jag önskar at Söta Mor förlåter det för få litet! Men Lindahl,
fick det som Present ifrån en vän i Frankrike; och som jag vet
det min lilla Söta Mor gärna äter Sylt-faker, gör jag mig
en dubbel glädje af at få gifva; och jag skulle önska, at Söta
Mor vore god och lägger up en liten affiette, som genom ~~sin~~
Söta Mors goda smakt kommer at sira Bröllofs- bordet —
Ack! vare jag nog lycklig at då vara närvarande vid et så
kärt tillfälle! — men så skall jag ömt glädjas i mitt hjerta —
samma hjerta, som aldrig uphör at välsigna Louise — och huru
skulle jag då kunna glömma et välsigna och skänka dem
upprigtiga lyckor, som varit et ömt uphof till båda våra lif! —
Ack! var derföre nöjd med det enda offer jag kan gifva: et
tacksamt hjerta och en tår! och det skal ej uphöra förrän
med min död. — Jag förblifver evigt

en liten lydlig Dotter,

G. E. Lindahl.

2. Brevet ifrån Fru och Hr. Almqvist till sin Söta Mor och
Svärmor, nyssnämnda Fru Gjørwell, skrifven Jul-morgonen,
den första morgonen sedan de ståt Brud-folk aftonen förut.

Min lilla äldrabästa Mamma! God morgon, god morgon!
Hur mår Söta Mor? — Jag för min del kan ej beskriwa huru
väl jag mår; men jag minner ej om tala allt. Jag längtar
med snaraste få omfamna mina små få älskans värda
Föräldrar. Lilla Söta Mor! var så sot och skicka med Johan
min neqelige, som ligger i min aft i Söta Mors Skäp. Nu
minner jag ej mer, utan immesluter mig i min Söta Mors
beständiga ömhet.

Louise.

Lilla

Lilla Nådiga Svärmor suppliceras at vara obligeante
och dricka Thé hos sina 3:ne Barn i Kungsbacken i afton,
och om Däggje Vännenne, Björkegren och älf vilja med följa,
äro de af hjertat välkomne. — När gode far läse vi ej
våga bedja hit på en liten stund; men kunde det ske, voro
vi alla charmerade.

Almquist.